

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/73/2021
Identifikačné číslo spisu:	1110246753
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1110246753.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu: SANSTAV s.r.o., so sídlom Cibická cesta 1679/2, 900 21 Svätý Jur, IČO: 36 723 495, zastúpeného: JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 9.537,13 Eur, vedenom na Okresnom súde Bratislava I, pod sp. zn. 26Cb/164/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. marca 2021, č. k. 2Cob/11/2020-452, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 18. júna 2018, č.k. 26Cb/164/2010-396, žalobu zamietol s tým, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Z obsahu spisu vyplynulo, že sa žalobca žalobou doručenou na súd prvej inštancie dňa 30. novembra 2010 domáhal voči žalovanému, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 9.537,13 Eur, a to titulom poistného plnenia a titulom náhrady škody. Žalobou uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že M.. V. B., a O.. I. B., obaja trvale bytom: R. č. XX, XXX XX N. (ďalej len „poistení“) uzatvorili dňa 12. októbra 2007 so žalovaným poistnú zmluvu Združené poistenie budov, domov, rozostavaných stavieb a zariadení domácností č. 400 001 2258 s účinnosťou od 1. novembra 2007 (ďalej len „poistná zmluva“). Dňa 3. apríla 2010 došlo ku škode na majetku, tzn. ku škodovej udalosti, ktorá zároveň predstavovala poistnú udalosť, na ktorú sa podľa tvrdenia žalobcu vzťahovala poistná zmluva. Poisteným bola v dôsledku odstránenia škody na majetku vystavená faktúra č. 042/2010 spoločnosťou SANSTAV, s.r.o.. Faktúra č. 042/2010 znela na sumu 10.570,85 Eur a bola vystavená za sanačné práce (ďalej len „faktúra“). Táto faktúra však bola uhradená žalovaným (poisťovňou) len čiastočne, a to vo

výške 1.000,53 Eur. Žalobca odvodzuje uplatnený nárok zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28. septembra 2010, uzavretou medzi postupcami (poistenými) a žalobcom v postavení postupníka. Žalobca bol toho názoru, že faktúra bola vystavená v dôsledku škodovej/poistnej udalosti, na ktorú sa jednoznačne vzťahovala poistná zmluva.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože žalobca počas celého konania nepreukázal príčinnú súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. Do spisu založil odborné stanovisko k cene stavebných prác, ktoré sa však týkalo ceny vykonávaných prác a nepredstavovalo odborné posúdenie týkajúce sa príčiny vzniku škody.

4. V rámci odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie upriamil pozornosť na výpoveď svedka, odborného likvidátora, a na závery vyplývajúce zo znaleckého posudku č. 016/2015, vypracovaného znalcom Doc. Ing. Pavlom Martonom, CSc. (ďalej len „znalecký posudok“). Zo znaleckého posudku bolo súdu prvej inštancie zrejmé, že možnosť vzniku škody porušením kanalizačného potrubia alebo technického zariadenia rodinného domu, je vylúčená. V prípade, ak by príčinou škody bolo zatečenie zrážkovou vodou a vlnanie vlhkosti v stenách, jednalo by sa o poistnú udalosť v zmysle vymedzenia v poistných podmienkach. Ďalej zo znaleckého posudku vyplývalo, že prienik odpadovej vody z potrubí do zvislých konštrukcií a konštrukcie podlahy nebol preukázaný a jej eventuality vplyv na primárne poškodenie hydroizolácie je z dôvodu absencie jej účinku, ako tlakovej vody, vylúčený. Znalec nevylúčil, že k poškodeniu hydroizolácie mohlo dôjsť jedine účinkom dažďovej gravitačnej vody kumulujúcej sa v podlaži pri základoch a múroch zapustených do terénu. Nakoľko mapy zvlhnutia stien boli situované pri podlahe, podľa ich charakteru sa jednalo o prejav zemnej vlhkosti. Súčasne znalec uviedol, že stav porušenia omietok zodpovedá dobe niekoľkonásobne väčšej ako je obdobie od 3. apríla 2010 do 9. apríla 2010. Keďže sa zariadenia napojené na kanalizačné prípojky nevyskytovali v miestach sanácie omietok, prítomnosť splaškov a dokonca fekálií v týchto miestach znalec vylúčil. Ďalej uviedol, že podľa fotodokumentácie z obhliadok steny neboli premočené, ale zvlhnuté.

5. Na pojednávaní nariadenom na deň 15. marca 2017 sa uskutočnil výsluch znalca, kde tento uviedol, že poškodené steny sú zapustené do svahu pozemku, bezprostredne majú kontakt so zeminou pozemku a aj v prípade, že by sa tam robila v prípade rekonštrukcie nejaká izolácia, nebola urobená správne, alebo nebola robená správne v čase, keď sa dom staval, pričom uviedol, že zadná a bočné steny sú ešte stavbou pôvodného domu stavaného v 30-tych až 50-tych rokoch. Jednoznačne uviedol, že je „vylúčené, aby škoda nastala porušením kanalizačného potrubia ležiacej časti alebo technického zariadenia domu, nakoľko kanalizačné potrubie je zapustené 80 cm pod domom, v prípade jeho poškodenia, by sa obsah potrubia vylieval vodorovne, rozhodne by nemohol stúpnuť do výšky 80 cm smerom nahor a ešte aj prekonať izolačné vrstvy podlahy domu a šíriť sa do stien. Čo sa týka zvislého potrubia, tam by muselo byť viditeľné poškodenie fekáliami, saponátmi, soľami, ..., čo nikde nebolo zdokumentované ani zaznamenané“. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, ako teda vznikla škoda, znalec uviedol: „zeminou, ktorá bola nahrnutá na múry, pri topení snehu, pri zrážkach sa udržiavala voda, ktorá postupne presakovala do domu“.

6. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal na žalobcov návrh na vykonanie dôkazu výsluchmi svedkov, ktorý bol obsiahnutý v podaní zo dňa 27. marca 2017, avšak žalobca nezložil preddavok na výdavky tohto dôkazu vyrubený súdom prvej inštancie. Na pojednávaní dňa 18. júna 2018 tento návrh na vykonanie dôkazov už zobral žalobca späť s poukazom na konanie 18C/166/2010.

7. S poukazom na čl. 2 bod 1 písm. a, prvá veta VPP ZČ, v zmysle ktorého sa poistenie vzťahuje iba na veci poškodené, alebo zničené vodou unikajúcou z vodovodných zariadení. Súd prvej inštancie uzavrel, že táto skutočnosť bola, ako príčina vzniku škody, vylúčená znaleckým posudkom a jasne a zrozumiteľne vysvetlená zodpovedaním otázok sporových strán znalcom na pojednávaní dňa 15. marca 2017.

8. V závere súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nedisponoval aktívnou legitímáciou, resp. že nie je subjektom a tým ani nositeľom práva uvedenom v návrhu na začatie konania. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie skonštatoval, že návrh žalobcu nie je dôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietol.

9. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 23. marca 2021, č. k. 2Cob/11/2020-452, výrokom I. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18. júna 2018, č. k. 26Cb/164/2010-396, potvrdil a výrokom II. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným

uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s dôvodmi odvolania žalobcu a vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie nesprávne posúdil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, správne však dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. S odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie pochybil, ak nárok žalobcu na peňažné plnenie považoval za nedôvodný, vyjadril odvolací súd nesúhlas.

11. Správnosť záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žaloby odvolací súd videl s poukazom na znalecký posudok, v ktorom bola možnosť vzniku škody porušením kanalizačného potrubia alebo technického zariadenia vylúčená. Odvolací súd pozornosť upriamil na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne na odsek 21, kde bolo zhrnuté závery znaleckého posudku a na odsek 24, kde súd prvej inštancie zdôraznil, že otázky sporových strán na znalca boli jasne a zrozumiteľne vysvetlené zodpovedaním otázok na pojednávaní dňa 15. marca 2017. Inými slovami, súd prvej inštancie predvolal na dané pojednávanie súdneho znalca a umožnil žalobcovi klásť mu otázky, resp. pripomienky voči znaleckému posudku.

12. V súvislosti so znaleckým posudkom, z ktorého pri formovaní rozhodnutia vychádzal súd prvej inštancie, odvolací súd uviedol, že hodnoteniu nepodliehajú znalecké závery v zmysle ich odbornej správnosti, súd však hodnotí presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické zdôvodnenie a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo možné považovať znalecký posudok za presvedčivý, keďže obsahoval odpovede na zadané otázky, znalec odpovedal aj na otázky žalobcu a svoje odpovede zdôvodnil. Závery znaleckého posudku posúdil odvolací súd za konzistentné aj s ďalšími vykonanými dôkazmi, predovšetkým výsluchom svedka A. H. ako aj listinným dôkazom - Oznámenie o poistnom plnení.

13. K výhrade žalobcu, že v rozsudku súd prvej inštancie nespomína svedka W., ktorý bol na obhliadke domu, odvolací súd bol toho názoru, že táto svedecká výpoveď nemala žiadnu relevanciu vo vzťahu k rozhodnutiu, keďže svedok sa k príčine vzniku škody nevyjadroval. Rovnako odvolací súd doplnil, že žalobca napriek svojim výhradám voči znaleckému dokazovaniu, žiadne dôkazy na odstránenie ním tvrdených rozporov nenavrhoval. Žalobcom predložené Odborné stanovisko k cene stavebných prác zo dňa 8. marca 2018 podľa odvolacieho súdu nepredstavovalo dôkaz preukazujúci príčinu vzniku škody, pretože sa zaoberalo len ocenením vykonaných sanačných prác.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil. Náhradu trov odvolacieho konania priznal odvolací súd úspešnému žalovanému podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p..

15. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 písm. f/ C.s.p.).

16. Podstatná dovolacia argumentácia žalobcu sa vzťahovala na znalecký posudok, ktorý tvoril podklad rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu. Dovolateľ trval na tom, že sa s námietkami uplatnenými žalobcom v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k znaleckému posudku súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nezaoberal. Žalobca kládol dôraz na to, že znalecký posudok vychádza z nesprávnych skutkových zistení, čo namietal už vo svojom Vyjadrení k znaleckému posudku zo dňa 18. septembra 2016 a v Doplnení dokazovania a vyjadrení k Odbornému stanovisku zo dňa 13. marca 2018.

17. Dovolateľ zotrval na svojom názore prezentovanom v doterajšom konaní a to, že znalecký posudok je neúplný vo vzťahu k svojmu zadaniu, nemá žiadne logické odôvodnenie záverov v ňom uvedených, dokonca sa znalec pri jednotlivých otázkach obmedzil na konštatovanie, že je zbytočné ich zodpovedať a odpovedá len na nezadané otázky, ktoré sú ešte k tomu právnymi otázkami, čo je pri znaleckých posudkoch vylúčené. Vo vzťahu k výške sumy, ktorá má byť predmetom poistného plnenia znalec vôbec v znaleckom posudku nestanovil výšku škody ani príčinu škodovej udalosti, rovnako neuviedol, či právní predchodcovia žalobcu postupovali pri odstraňovaní škodovej udalosti správne, čo do ekonomického hľadiska ako aj funkčného, a ako by sa podľa názoru znalca dala inak vzniknutá škoda odstrániť atď.

18. V ďalšej argumentácii dovolateľ poukázal na svoje Vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 10.

februára 2015 (pravdepodobne mal dovolateľ na mysli „zo dňa 18. septembra 2016“, keďže znalecký posudok bol zo dňa 2. decembra 2015), kde žalobca namietal niektoré závery znaleckého posudku, ktoré považoval za odporujúce vykonaným dôkazom. Znalecký posudok vychádzal z projektu kanalizácie, ktorý však nezodpovedá skutočnému vyhotoveniu, na čo bol znalec upozornený. To znamená, že znalec podľa názoru dovolateľa nevykonával obhliadku domu, v ktorom došlo ku škodovej udalosti, riadne. Znalec bol oboznámený s tým, ktorým smerom vedie kanalizácia, napriek tomu k tomu neprihliadol. Znalec celú obhliadku vykonal len veľmi okrajovo, prešiel sa po dome a ukončil cca po 5 minútach. Vzhľadom na uvedené dovolateľ vyjadril, že v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a rovnako tak ani v napadnutom rozsudku odvolacieho súdu nedostal relevantné odpovede na otázky, ktoré boli predmetom dokazovania.

19. Podľa dovolateľa v jednotlivých rozhodnutiach všeobecných súdov v odôvodneniach absentovalo riadne a konkrétne vysvetlenie, prečo sa súd priklonil k záverom znaleckého posudku, z čoho vychádzal a pod. Veľmi stručné až žiadne odôvodnenie predstavuje podľa dovolateľa zásadný nedostatok súdneho rozhodnutia. Za potrebné považoval dovolateľ v tejto súvislosti poukázať stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2/2016 a uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. novembra 2019, sp. zn. II. ÚS 344/2019. Okrem nedostatočného odôvodnenia dovolateľ vytýkal porušenie zásad hodnotenia dôkazov (uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. januára 2020, sp. zn.: 50bdo/26/2019). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie dovolateľ kvalifikoval ako chybné.

20. Žalobca spochybňuje aj skutkové závery odvolacieho súdu. Znalecký posudok dovolateľ nepovažuje za presvedčivý, z dôvodu existencie zásadných vád, ktoré žalobca opakovane uvádzal v konaní pred súdom prvej inštancie (vo Vyjadrení zo dňa 18. septembra 2016, Návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 24. marca 2017, Vyjadrení zo dňa 13. marca 2018). Najzávažnejšie chyby znaleckého posudku dovolateľ videl v tom, že znalec považoval nehnuteľnosť, v ktorej sa stala poistná udalosť za nehnuteľnosť postavenú v r. 1966, a nie za nehnuteľnosť nanovo aj so základmi postavenú v r. 1994. Znalec uviedol nepravdivé skutočnosti, v dôsledku čoho zle vyhodnotil celú poistnú udalosť a nezohľadnil, že nehnuteľnosť prešla tesne pred poistnou udalosťou kompletnou rekonštrukciou. Podľa znalca prípojky kanalizácie sú situované mimo časti rodinného domu, kde bola robená sanácia. Avšak dovolateľ poukázal, že prípojky zvislej kanalizácie najmä z 3. NP sú situované práve v časti rodinného domu, kde bolo najväčšie poškodenie stien (až do výšky 1,5 m) a kde bola robená sanácia. Podľa konštatovania znalca sa poškodenie zvislých vetiev potrubia pri kontrole havarijnou službou nepreukázalo a ani na stenách neboli zaznamenané lokálne zdroje prieniku vody z potrubí. V rozpore s uvedeným konštatovaním je, že sa kamerovou prehliadkou rozvodov kanalizácie v rodinnom dome preukázalo poškodenie zvislého zvodu potrubia. Medzi tieto zásadné chyby znaleckého posudku dovolateľ zaradil aj, že znalec nezodpovedal všetky položené otázky.

21. K záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žaloby z dôvodu, že žalobca počas celého konania nepreukázal príčinnú súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody, dovolateľ apeloval na to, že za účelom preukázania vád znaleckého posudku navrhoval veľké množstvo dôkazov, napr. Návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 24. marca 2017, avšak tieto dôkazy neboli súdom prvej inštancie vykonané. Z uvedeného dôvodu dovolateľ vyjadril svoj nesúhlas s konštatovaním odvolacieho súdu, že žiadne dôkazy na odstránenie tvrdených rozporov ohľadom znaleckého dokazovania nenavrhoval. Súdom prvej inštancie, ani odvolací súd sa podľa dovolateľa nezaoberali námietkami žalobcu, na ktoré celé konanie poukazoval (tak zásadné rozpory znaleckého posudku, nezodpovedané otázky znalca a pod.). Dovolateľ k tomuto odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. novembra 2019, sp. zn. 4Cdo/105/2019 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. januára 2018, sp. zn. I. ÚS 6/2018. Postupom odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie pri hodnotení dôkazov došlo podľa dovolateľa k porušeniu práva na spravodlivý proces s tým, že extrémny nesúlads medzi vykonaným dokazovaním a skutkovými zisteniami odvolacieho súdu zakladá vadu konania a dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f/ C.s.p..

22. Dovolateľ trval na tom, že súd prvej inštancie a odvolací súd rozhodli prekvapivo, v rozpore so zásadou legitímnych očakávaní, právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Poukázal pri tom na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 5. decembra 2013, sp. zn. 180/166/2010, kde bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie žalovanej sumy, a ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. septembra 2017, č. k. 14Co/553/2014-328. Jednalo sa o konanie súvisiace s poistnou udalosťou, ktorá je predmetom tohto konania, kde si právni predchodcovia žalobcu voči

žalovanému uplatnili pohľadávku na zaplatenie sumy 751,64 Eur s príslušenstvom z titulu poistnej udalosti, ku ktorej došlo dňa 3. apríla 2010. V priebehu konania dovolateľ žiadal založiť do tohto konania spis, avšak ani s týmito návrhmi na doplnenie dokazovania sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal.

23. V závere dovolateľ skonštatoval nepreskúmateľnosť a vecnú nesprávnosť tak rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj rozhodnutia odvolacieho súdu. Vo vzťahu k rozsudku odvolacieho súdu dovolateľ namietal absenciu vysvetlenia, prečo považoval znalecký posudok za presvedčivý, aj napriek zásadným chybám znaleckého posudku, na ktoré žalobca v priebehu konania opakovane poukazoval. Okrem iného vytýkal dovolateľ rozsudku odvolacieho súdu aj zmätočnosť a arbitrárnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľ skonštatoval popretie jeho práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby dovolací súd zrušil spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu aj rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

24. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca v súlade s ust. § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C.s.p.).

26. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

27. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou, ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia, ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je tretou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

28. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017).

29. V zmysle ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p.: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

30. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C.s.p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až

f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo, alebo nedošlo.

31. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C.s.p., dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

32. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už res iudicata, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

33. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

34. Podľa ust. § 431 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

35. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 420 C.s.p. v spojení s ust. § 431 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

36. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ust. § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

37. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

38. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

39. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

40. Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ vytýkal rozhodnutiu odvolacieho súdu nepreskúmateľnosť, arbitrárnosť, zmätočnosť, vecnú nesprávnosť a absenciu riadneho odôvodnenia vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu. Dovolateľ namietal, že znalecký posudok má zásadné vady, na ktoré v priebehu súdneho konania žalobca poukazoval, ale konajúce súdy sa s nimi nezaoberali. Znalecký posudok je neúplný vo vzťahu k svojmu zadaniu, nemá žiadne logické odôvodnenie záverov v ňom uvedených, vychádza z nesprávnych skutkových zistení. Znalec sa pri jednotlivých otázkach obmedzil

na konštatovanie, že je zbytočné ich zodpovedať a odpovedal na nezadané otázky, ktoré boli dokonca právnymi otázkami, čo je pri znaleckých posudkoch vylúčené. Vo vzťahu k výške sumy, ktorá má byť predmetom poistného plnenia, znalec vôbec v znaleckom posudku nestanovil výšku škody, ani príčinu škodovej udalosti, rovnako neuviedol, či právni predchodcovia žalobcu postupovali pri odstraňovaní škodovej udalosti správne, čo do ekonomického hľadiska ako aj funkčného, a ako by sa podľa názoru znalca dala inak vzniknutá škoda odstrániť.

41. Chyby znaleckého posudku dovolateľ vzhliadol v nasledovných skutočnostiach. Znalec nesprávne považoval nehnuteľnosť, v ktorej sa stala poistná udalosť, za postavenú v roku 1966, a nie za nehnuteľnosť nanovo aj so základmi postavenú v roku 1994 ako malo byť správne. Znalec uviedol nepravdivé skutočnosti, v dôsledku čoho zle vyhodnotil celú poistnú udalosť a nezohľadnil, že nehnuteľnosť prešla tesne pred poistnou udalosťou kompletnou rekonštrukciou. Podľa znalca prípojky kanalizácie sú situované mimo časti rodinného domu, kde bola robená sanácia. Avšak dovolateľ poukázal na to, že prípojky zvislej kanalizácie najmä z 3. NP sú situované práve v časti rodinného domu, kde bolo najväčšie poškodenie stien (až do výšky 1,5 m) a kde bola robená sanácia. Podľa konštatovania znalca sa poškodenie zvislých vetiev potrubia pri kontrole havarijnou službou nepreukázalo a ani na stenách neboli zaznamenané lokálne zdroje prieniku vody z potrubí. V rozpore s uvedeným konštatovaním je, že sa kamerovou prehliadkou rozvodov kanalizácie v rodinnom dome preukázalo poškodenie zvislého zvodu potrubia.

42. Nesprávne bolo podľa dovolateľa aj konštatovanie konajúcich súdov, že žalobca žiadne dôkazy na odstránenie tvrdených rozporov ohľadom znaleckého dokazovania nenavrhoval. V tejto súvislosti dovolateľ upozornil na veľké množstvo dôkazov, ktoré v konaní navrhol, napr. v Návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 24. marca 2017, avšak tieto dôkazy neboli súdom prvej inštancie vykonané.

43. Za rozpor so zásadou legitímnych očakávaní, právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí považoval dovolateľ, že konajúce súdy v tomto spore rozhodli odlišne oproti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 5. decembra 2013, sp. zn. 18C/166/2010, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. septembra 2017, č. k. 14Co/553/2014-328, v ktorom konaní bola prejednávaná daná poistná udalosť a žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie žalovanej sumy. Aj keď dovolateľ navrhoval v rámci návrhov na doplnenie dokazovania založiť do tohto konania spis, súd prvej inštancie sa s týmto dôkazom žiadnym spôsobom nevysporiadal.

44. Dovolací súd pripomína, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strany sporu (a zakladajúcim prípustnosť dovolania), nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R37/1993, R125/1999, R42/1993). Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 125/1999, dospel k záveru, že ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je prípustné, lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov nie je uvedené medzi prípustnými dôvodmi dovolania, ktoré sú vymedzené v § 241 ods. 1 písm. a/ až c/ O.s.p. Pre tento záver svedčí aj § 243a ods. 2 druhá veta .s.p., ktorý upravuje, že dovolací súd nevykonáva dokazovanie. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 7. novembra 2013, sp. zn. 5Cdo/275/2013). Nová právna úprava na podstate uvedeného nič nezmenila.

45. Podľa § 185 ods. 1 C.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 C.s.p.).

46. Pri uplatnení zásady voľného hodnotenia dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Iba výnimočne zákon súdu ukladá určité obmedzenie pri hodnotení dôkazov (napr. § 192, § 193, § 205 C.s.p.).

47. Ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvej inštancie; skutkové závery tohto súdu je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 384 C.s.p.).

48. Súd rozhodujúci o dovolaní nepreskúma správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to už len z toho dôvodu, že v konaní o tomto oprávnom prostriedku nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy; na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu totiž nemá možnosť dôkazy sám

vykonávať (§ 442 C.s.p.).

49. Keď Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže vykonávať dokazovanie, tak nemôže iba na základe súdnych spisov preskúmať správnosť hodnotenia dôkazov súdom, lebo si nemôže pre svoje rozhodnutie zabezpečiť rovnaké podklady a predpoklady doplnením alebo zopakovaním dokazovania, aké mal súd, ktorý dôkazy hodnotil. Zároveň dovolací súd poukazuje na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/46/2017 a obdobne aj sp. zn. 4Obdo/41/2017, v ktorom uviedol, že „súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C.s.p.) a nie sporových strán. Ak súd teda v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., lebo to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení.“

50. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zo znaleckého posudku vyplýva, že znalec vylúčil vznik škody porušením kanalizačného potrubia alebo technického zariadenia rodinného domu. Pokiaľ by príčinou škody bolo zatečenie zrážkovou vodou a vlnanie vlhkosti v stenách, jednalo by sa o poistnú udalosť v zmysle vymedzenia v poistných podmienkach. Prienik odpadovej vody z potrubí do zvislých konštrukcií a konštrukcie podlahy nebol preukázaný a jej eventuálny vplyv na primárne poškodenie hydroizolácie bol z dôvodu absencie jej účinku, ako tlakovej vody, vylúčený. Znalec nevyvylúčil, že k poškodeniu hydroizolácie mohlo dôjsť účinkom dažďovej gravitačnej vody kumulujúcej sa v podlaži pri základoch a múroch zapustených do terénu. Nakoľko boli mapy zvlhnutia stien situované pri podlahe, podľa ich charakteru znalec bol toho názoru, že sa jednalo o prejav zemnej vlhkosti. Stav porušenia omietok vyhodnotil znalec ako zodpovedajúci dobe niekoľkonásobne väčšej oproti obdobiu od 3. apríla 2010 do 9. apríla 2010. Vzhľadom na to, že zariadenia napojené na kanalizačné prípojky sa nevyskytovali v miestach sanácie omietok, znalec prítomnosť splaškov a dokonca fekálií v týchto miestach vylúčil. Vychádzajúc z fotodokumentácie z obhliadok, znalec dospel k záveru, že steny neboli premočené, ale zvlhnuté.

51. Pri výsluchu znalca, tento na pojednávaní dňa 15. marca 2017 uviedol, že poškodené steny sú zapustené do svahu pozemku, bezprostredne majú kontakt so zeminou pozemku a aj v prípade, že by sa tam robila v prípade rekonštrukcie nejaká izolácia, nebola urobená správne, alebo nebola robená správne v čase, keď sa dom staval, pričom uviedol, že zadná a bočné steny sú ešte stavbou pôvodného domu stavaného v 30-tych až 50-tych rokoch. Jednoznačne uviedol, že je „vylúčené, aby škoda nastala porušením kanalizačného potrubia ležiacej časti alebo technického zariadenia domu, nakoľko kanalizačné potrubie je zapustené 80 cm pod domom, pretože v prípade jeho poškodenia, by sa obsah potrubia vylieval vodorovne, rozhodne by nemohol stúpnuť do výšky 80 cm smerom nahor a ešte aj prekonať izolačné vrstvy podlahy domu a šíriť sa do stien. Čo sa týka zvislého potrubia, tam by muselo byť viditeľné poškodenie fekáliami, saponátmi, soľami, , čo nikde nebolo zdokumentované ani zaznamenané“. Na otázku právneho zástupcu žalobcu ako teda vznikla škoda znalec uviedol: „zeminou, ktorá bola nadržaná na múry, pri topení snehu, pri zrážkach sa udržiavala voda, ktorá postupne presakovala do domu“.

52. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie navrhol vykonať dôkaz výsluchom svedkov, ktorý návrh na vykonanie dôkazu následne zobral späť s poukazom na konanie sp. zn. 18C/166/2010. Na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože žalobca počas celého konania nepreukázal príčinnú súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. K odbornému stanovisku ohľadom ceny stavebných prác, ktoré do spisu založil žalobca, súd prvej inštancie zdôraznil, že sa nejednalo sa o odborné posúdenie týkajúce sa príčiny vzniku škody.

53. S poukazom na čl. 2 bod 1 písm. a/, prvá veta VPP ZČ, v zmysle ktorého sa poistenie vzťahuje iba na veci poškodené, alebo zničené vodou unikajúcou z vodovodných zariadení. Súd prvej inštancie uzavrel, že príčina vzniku škody bola vylúčená znaleckým posudkom a jasne a zrozumiteľne vysvetlená zodpovedaním otázok sporových strán znalcom na pojednávaní dňa 15. marca 2017.

54. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyslovil správnosť záveru súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žaloby, a to s prihliadnutím k záveru o vylúčení možnosti vzniku škody porušením kanalizačného potrubia alebo technického zariadenia. Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd

poukázal na to, že výsluchom znalca, tento zodpovedal otázky žalobcu a reagoval na jeho pripomienky. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo možné považovať znalecký posudok za presvedčivý, keďže obsahuje odpovede na zadané otázky, znalec odpovedal aj na otázky žalobcu a svoje odpovede zdôvodnil. Závery znaleckého posudku zhodnotil odvolací súd ako konzistentné aj s ďalšími vykonanými dôkazmi, predovšetkým výsluchom svedka A. H. ako aj listinným dôkazom - Oznámenie o poistnom plnení. K výhrade žalobcu, že v rozsudku súd prvej inštancie nespomínal svedka W., ktorý bol na obhliadke domu, odvolací súd skonštatoval, že táto svedecká výpoveď nemala žiadnu relevanciu vo vzťahu k rozhodnutiu, keďže svedok sa k príčine vzniku škody nevyjadroval. Súčasne odvolací súd zdôraznil, že žalobca napriek svojim výhradám voči znaleckému dokazovaniu, žiadne dôkazy na odstránenie ním tvrdených rozporov nenavrhol. Žalobcom predložené Odborné stanovisko k cene stavebných prác zo dňa 8. marca 2018 nepovažoval odvolací súd ako dôkaz preukazujúci príčinu vzniku škody, zaoberá sa len ocenením vykonaných sanačných prác.

55. K argumentácii použitej žalobcom v dovolaní považuje dovolací súd za potrebné poukázať na obsah spisu. Z podania žalobcu pod názvom „Vyjadrenie k znaleckému posudku“ zo dňa 18. septembra 2016, doručeného súdu prvej inštancie dňa 24. októbra 2016 (č.l. 243-255 spisu), vyplýva jeho nesúhlas s výsledkami znaleckého dokazovania s ohľadom na nedostatky znaleckého posudku, ktoré zhodne uviedol aj v dovolaní s tým, že navrhol predvolať znalca na podanie vysvetlenia k záverom formulovaným v znaleckom posudku.

56. Dňa 15. marca 2017 sa uskutočnilo pojednávanie, kde bol vypočutý znalec, ktorému kládol otázky aj právny zástupca žalobcu (zápisnica na č.l. 270-273 spisu). Na základe vypočutia znalca a vzhľadom na to, že o odbornej otázke súd prvej inštancie vyjadril úmysel rozhodnúť v súlade so závermi v znaleckom posudku, právny zástupca žalobcu požiadal súd prvej inštancie o poskytnutie 10-dňovej lehoty na vyjadrenie k tomu, či má žalobca návrhy na doplnenie dokazovania alebo nie. Z podania žalobcu s označením „Návrh na doplnenie dokazovania“ zo dňa 24. marca 2017, doručeným súdu prvej inštancie dňa 27. marca 2017 (č.l. 275-280 spisu), je zrejmé, že žalobca navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedkov a navrhol vyhotoviť ďalší znalecký posudok, pretože existujúci znalecký posudok podľa žalobcu vychádzal z nesprávnych a neúplných údajov. Navrhovaný znalecký posudok, resp. odborný posudok, sa žalobca dodatočne po jeho vyhotovení zaviazal založiť do súdneho spisu.

57. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 14. marca 2018 (zápisnica na č.l. 370-371 spisu) žalobca založil do súdneho spisu podanie pod názvom „Doplnenie dokazovania a vyjadrenie k Odbornému stanovisku“ (č.l. 380-383 spisu) k cene stavebných prác, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. septembra 2017, č. k. 14Co/553/2014-328. Na pojednávaní konanom dňa 18. júna 2018 návrh na vykonanie dôkazov výsluchom navrhovaných svedkov zbral žalobca späť s poukazom na konanie 18C/166/2010, na ktorú skutočnosť vo svojom rozhodnutí poukázal aj súd prvej inštancie.

58. Podľa názoru dovolacieho súdu procesný postup odvolacieho súdu prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku, žalobca mal možnosť zúčastniť sa na úkonoch súdu prvej inštancie a proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podať odvolanie, čo aj urobil. Skutočnosť, že sa dovolateľ nestotožňuje s procesným postupom všeobecného súdu, nemôže viesť k záveru o porušení práva na spravodlivý proces a odňatí možnosti konať pred súdom.

59. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že procesným postupom súdov oboch inštancií nedošlo k tomu, že by súdy znemožnili žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.).

60. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolanie žalobcu podľa ust. § 420 písm. f/ C.s.p., nie je procesne prípustné, z ktorého dôvodu jeho dovolanie proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C.s.p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

61. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

62. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od

01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.